

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

VAN MORRISON: ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ Ή ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

100 ΔΡΧ.

BOB MARLEY & THE WAILERS

CONFRONTATION

ο βασιλιάς της ρεγκέ ακόμη ζωντανός

PETER TOSH

mama africa

η παρανομή ρεγκέ

BOB MARLEY & THE WAILERS CONFRONTATION

δίσκοι - κασέτες

Αν το ροκ ως θέαμα προτείνει μια τόσο γενικευμένη όσο και κωδικοποιημένη σπατάλη, τότε ο Βαν Μόρισον έτσι όπως εμφανίστηκε στο Λυκαβηττό δίνει ένα μάθημα οικονομίας, προτείνοντας μια διαφορετικού τύπου σωματική έκφραση απ' αυτήν που επεξεργάστηκαν τα τελευταία είκοσι χρόνια όλοι οι μεγάλοι ρόκερς, από τον Έλβις Πρίσλεϋ μέχρι το Νταϊήβιντ Μπόουϊ (σημειώνω τρεις πολύ βασικές εξαιρέσεις: τους Band, τον Ντύλαν και τον Τζων Λένον). Πράγματι, το ροκ βασίστηκε στην υπερβολή, αλλά αυτό έγινε γιατί οι πρώτοι ρόκερς έπαιζαν με στοιχεία της μαύρης σωματικής έκφρασης και δεν κληρονόμησαν μια εικόνα για τον εαυτό τους από την παράδοση αλλά αναγκάστηκαν να την εφεύρουν για λογαριασμό τους. Μ' αυτή την έννοια το ροκ ήταν πάντα ένα σχόλιο θεατρικής υφής πάνω σε μια άλλη κουλτούρα κι αυτή είναι ίσως η μεγάλη διαφορά του με το blues, μουσική που επίσης «εφευρέθηκε». Κι αυτό γιατί το blues αγνοεί θεμελιακά το θέατρο, ο μπλουζίστας σπάνια βλέπει τον εαυτό του ως ηθοποιό και η πιο προχωρημένη σχέση του με τις δυτικής έμπνευσης αναπαραστάσεις είναι η απλή μεταμφίεση (βιωντεβίλ, σκηνή της Νέας Ορλεάνης). Αντίθετα, ο ρόκερ είναι ηθοποιός από την αρχή και μόνο έτσι μπορεί να επιβληθεί. Αν ο Πρίσλεϋ πέρασε τόσο γρήγορα στον κινηματογράφο, αυτό δεν οφείλεται μόνο στη βιομηχανία του θεάματος που ψάρευε κάποιο ταλέντο, αφορά επίσης την επιτακτική ανάγκη του λευκού να υπάρξει μέσα

απ' την εικόνα του.

Βέβαια, μια άβυσσος χωρίζει τις αναπαραστάσεις τύπου Πρίσλεϋ από τους σύγχρονους ηθοποιούς σαν τον Νταϊήβιντ Μπόουϊ. Ο Πρίσλεϋ επιδιώκει ένα ρόλο για τον εαυτό του, επεξεργάζεται μια εικόνα, εκφράζεται με παραλλαγές αλλά πάντα πάνω σε ένα βασικό σωματικό μοτίβο. Είκοσι χρόνια αργότερα ο Νταϊήβιντ Μπόουϊ παίζει όλους τους ρόλους, τους εξαντλεί έναν προς έναν και τελικά χάνει εντελώς το σώμα του, κανείς από μας δεν ξέρει με τι μοιάζει πραγματικά ο Νταϊήβιντ Μπόουϊ, κάθε φωτογραφία, κάθε εμφάνιση του είναι διαφορετική από την προηγούμενη. Όσο περισσότερο εγκαταλείπει τη μαύρη μουσική, το ροκ υποτάσσεται πλήρως στο θέαμα κι αυτή είναι η εκδίκηση του δυτικού πολιτισμού, η νίκη της κοινωνίας του θεάματος, η επικράτηση της έννοιας της σπατάλης ως βασικού ιδεολογικού μοτίβου που άλλωστε συμβαδίζει άριστα με τις απαιτήσεις της τεχνολογίας και τις επιταγές της βιομηχανίας. Και η ίδια η σωματική έκφραση υποχωρεί σε όφελος μιας ενδυματολογικής άποψης για τα πράγματα κι αυτό δεν είναι τυχαίο: καθώς υποδύεται όλους τους ρόλους και ντύνεται με όλες τις στολές το ροκ δεν χάνει μόνο την αμεσότητά του αλλά κι ένα βασικό χαρακτηριστικό του, δηλαδή την αυτοτέλειά του ως μουσικού γεγονότος. Ήδη, τα βίντεο μοιάζουν πιο εκφραστικά από τις εμφανίσεις των συγκροτημάτων. Η εικόνα νίκησε τον ήχο ή μάλλον τον έκανε αδιάφορο, κοινότυπο και επανα-

ληπτικό, τον έσπρωξε σ' ένα μίνιμουμ ενδιαφέροντος, η εικόνα με δυο λόγια μετέβαλλε τον ήχο σε επένδυση ενός θεάματος. Το μέλλον του σύγχρονου ρόκερ, το μέλλον του Ντাইβιντ Μπόουι είναι λοιπόν να γίνει ηθοποιός σε «κανονικές» ταινίες κι όχι πια σε μιούζικαλ όπως ο Πρίσλεϋ. Σε δυο ή τρία χρόνια ο Μπόουι δεν θα χρειάζεται πια να τραγουδάει.

Η αποχή του Λένον, το *Τελευταίο Βαλς* των Band και οι συναυλίες του Βαν Μόρισον δείχνουν μια διαφορετική λογική, μια κατεύθυνση που το ροκ αρνήθηκε να υιοθετήσει ίσως γιατί έζησε μέσα στην ανασφάλεια. Η έκφραση σ' αυτές τις τρεις περιπτώσεις γίνεται εσωτερική υπόθεση, σχεδόν πνευματική θα έλεγα, αφορά ένα τρόπο να βιώνεις το μουσικό γεγονός κι έτσι να το επικοινωνείς στο κοινό. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Λένον παρέμεινε ρόκερ παλαιού τύπου, οι Band έπαιζαν το ίδιο ιδίωμα δεκάξη χρόνια κι ο Βαν Μόρισον ξεπέρασε το rhythm and blues μόνο όταν στράφηκε στην Ιρλανδία κι ανακάλυψε τον Τζαϊμς Τζόους. Και οι τρεις αυτές περιπτώσεις αποφάσισαν να ενηλικιωθούν μαζί με τη μουσική τους, όπως μάλιστα παρατήρησε εύστοχα ο Πέτρος Μοροζίνης η προσπάθεια του Μόρισον είναι ίσως η μοναδική απόπειρα που διαθέτουμε «για ένα ροκ μετά τα σαράντα». Κι αυτό είναι κάτι ιδιαίτερα σημαντικό, μια και το ροκ πάσχει όλο και περισσότερο από παλιμπαιδισμό χάνοντας οριστικά (;) την ικανότητά του να προλαβαίνει το χρόνο που περνάει.

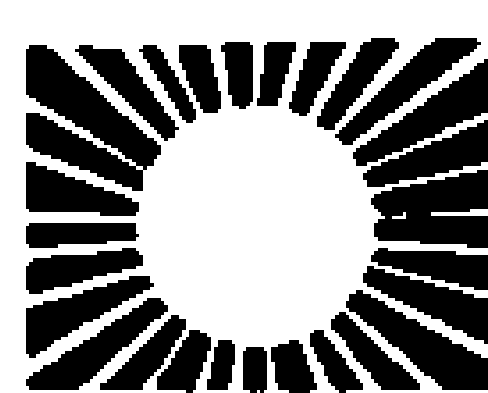
Το μόνιμο αίσθημα στέρησης που κατέχει το κοινό στις συναυλίες, πράγμα που το κάνει όλο και πιο επιθετικό, οφείλεται σ' αυτό ακριβώς, στην ασυνείδητη γνώση από τη μεριά του ότι κάποτε είχε ένα

σώμα που τώρα πια διαλύθηκε και χάθηκε μέσα σ' αυτά τα μικρά θεατρικά έργα που αποτελούν οι συναυλίες και όπου το κοινό καλείται να συμμετάσχει ως *άθροισμα κομπάρσων*. Γιατί αν τα βρετανικά συγκροτήματα στις αρχές του '60 έπαιζαν χορευτική μουσική, αν οι Kinks ήταν «κάποιοι από μας που την έκαναν» κανείς δε μπορεί να πει το ίδιο σήμερα, ιδιαίτερα στις χώρες της περιφέρειας. Η λύση για τους μουσικούς είναι δυστυχώς μία: να πουλήσουν το σώμα τους και να αγοράσουν μια εικόνα που κάποιος επεξεργάστηκε σ' ένα κέντρο με βίντεο στην Νέα Υόρκη ή στο Λονδίνο. Έτσι οι αγγλικοί δίσκοι δεν ξεχωρίζουν πια απ' τους ελληνικούς κι αυτός ο διεθνισμός είναι βέβαια ο χειρότερος που υπάρχει, μια και ούτε οι αγγλικοί ούτε οι ελληνικοί δίσκοι ροκ έχουν πια κανενός είδους ταυτότητα. Ή μάλλον έχουν μια ταυτότητα εσπεράντο, ταυτότητα σοοί και αποστειρωμένη, είναι βαθύτατα ίδιοι επιφανειακά, μόνο που εδώ υπάρχει μόνο επιφάνεια, άπλωμα στον ορίζοντα και κανενός είδους ρίζωμα στη γη. Οι εικόνες πετάνε κατά μήκος ή κατά πλάτος του πλανήτη, μόνο που αυτό που έχει σημασία τελικά στη μουσική είναι οι ήχοι.

Ο Βαν Μόρισον τραγούδησε στο Λυκαβηττό με κλειστά τα μάτια, ακριβώς όπως μερικοί από μας πήγαν να τον ακούσουν. Μπορούμε να σας πούμε ότι δεν απογοητευθήκαμε. Είδαμε κάποιον που στάθηκε πλάι και συχνά πίσω απ' τους μουσικούς του και κυρίως, τον ακούσαμε.

Χρήστος Βακαλόπουλος

calda

**ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΗΛΙΑΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ**

**ΜΕΛΕΤΗ - ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ**

**ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΕΣ • ΔΙΑΘΕΣΗ • ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥΣ - ΘΕΡΜΑΝΣΕΙΣ - ΑΕΡΙΣΜΟΥΣ
ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ - ΚΕΝΤΡΩΝ
ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ - ΜΠΟΥΑΤ - ΣΤΟΥΝΤΙΟ κ.τ.λ.**

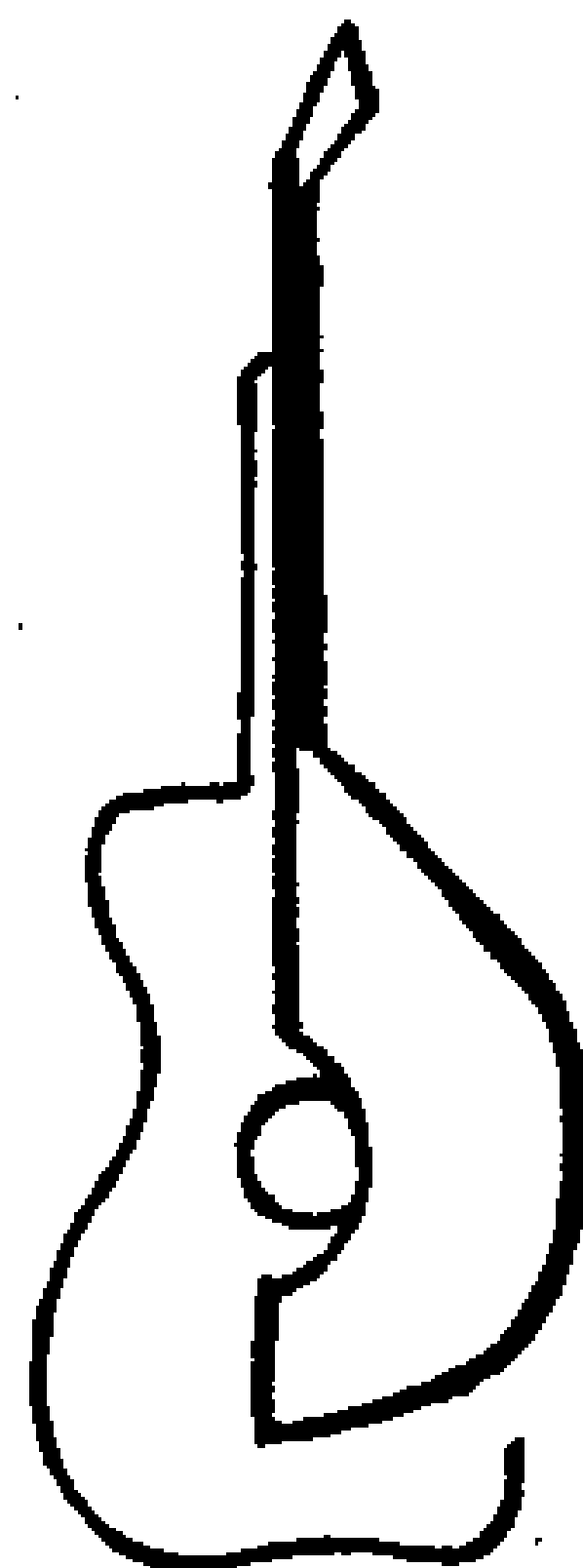
Ι. Διαμαντόπουλος - Χ. Φωτόπουλος Ο.Ε.
Βικέλα 40 - Κάτω Πατήσια τηλ. 8328211-2

ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

πάντα κεφάτη

Λειτουργεί όλο το καλοκαίρι
με θαυμάσιο κλιματισμό
κάθε βράδυ

ταξιμι

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ τηλ. 3639919

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

POP ELEVEN

**ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868**

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΝΤέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδερή ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤΡΟΛΑ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπάγλη ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟΛΟ-Ι-ΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ ΓΑΤΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛUSHI ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θοδωρής Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΪΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11
(Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.